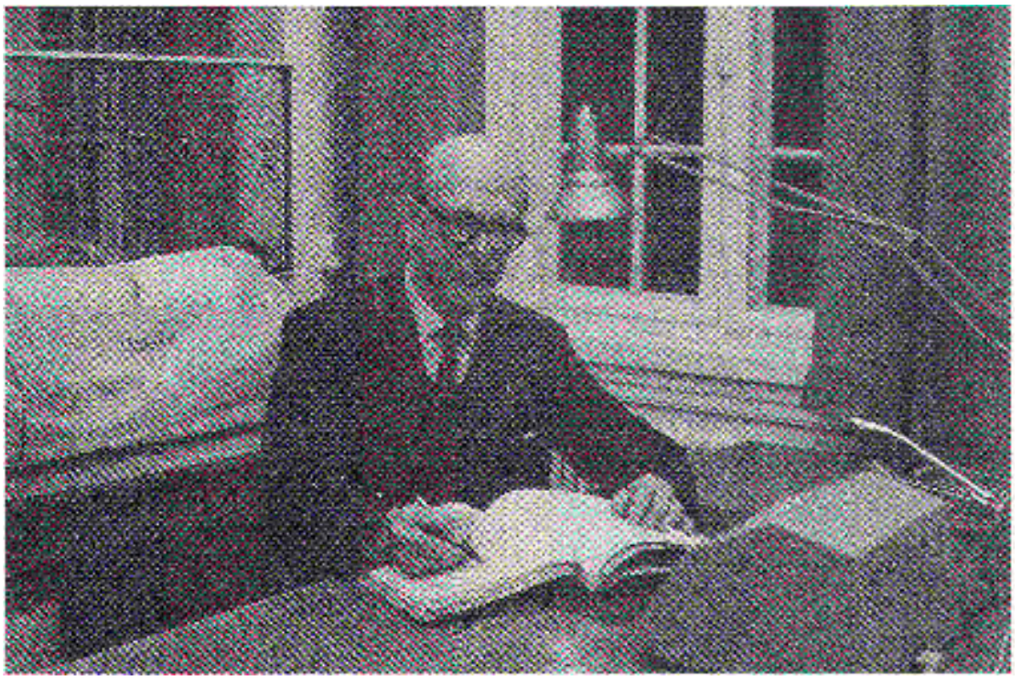

Carl-Johan Dolby

Hammenhögs "Mr Rotary"

Charterpresident
Guvernör i distrikt 139 1968-69
och "vikarierande" guvernör 1969-70
Paul Harris F ellow .
100 %-ig närvaro sedan 1959
Initiativtagare till klubbens U-fond
Allmän inspirator i Rotaryanda för klubben
CJD har rest vida i världen i rotarysammanhang
och deltagit i ett flertal konferenser i Europa,
USA, Mexiko och J apan.

Så började det. . .

Vintern 1958-59 diskuterade man inom Simrishamns Rotaryklubb bildande av en klubb i Hammenhög. Man utsåg en kommitte bestående av dåvarande presidenten Per Arvidsson som ordförande och med Carl-Albert Davidson, Uno Hedlund och Stig Petterson som medlemmar. Den drivande och entusiasmerande kraften i Hammenhög blev Carl-Johan Do1by, och han lade ner ett stort arbete på att förbereda klubbens bildande.

Den 23 mars 1959 samlades ett 20-tal presumtiva rotarianer samt fadderklubbens representanter till ett möte på Gästgivaregården. Styrelse utsågs och självskriven president blev Carl-Johan. Sekreteraren antecknar till protokollet: (som vi fick lära oss i fortsättningen skulle kallas veckobrev).

l. För att från början inte skaffa oss några ovanor, så hade vi i dag nöjt oss med att dricka en kopp kaffe a 2,75. (Dessbättre ändrades denna "vana" till det bättre ganska snart).

2. Urmakare Hedlund överlämnade som gåva från fadderklubben ett tidur, "på det talare må veta hålla käft i rimlig tid ". (Tiduret försvann tyvärr efter en tid på oförklarligt sätt).

3. Vid därpå följande frågestund fick vi veta: Hammenhögs provisional Rotaryklubb kan numera anses startad, varför vi i fortsättningen skall träffas varje måndag kl 19.

Hammenhögs Rotaryklubb var en ren landsortsklubb och som sådan den första i landet. Vårt rekryteringsområde blev en bra bit av Österlen, men gränsdragningen mellan klubbarna i Simrishamn, Tomelilla och Ystad blev en grannlaga historia. Ett visst "veto" mot klubbens tillblivelse inlades också från Y stadsklubben. Allt detta gjorde att det drog ut på tiden, innan vi kunde stryka ordet "provisional" ur vår vokabulär och kalla oss en "riktig" rotaryklubb.

Högtidsklädda firade vi vår charterfest den 17 okt 1959. Guvernören Sture L Ohlsson överlämnade charterbrevet och äntligen kunde vi sätta rotarynålen i vårt rockslag. Guvernören berättade om sina första intryck av Hammenhög - som han aldrig hört talas om förut: Det är en liten klubb (vi var 22) och det är en liten man (han åsyftade CJD) som tycks bestyra allt, men även en liten klubb kan göra stora insatser för Rotary. Det kan t o m tänkas att det kan komma en guvernör härifrån".

Tio år senare erkände han att de' där sista hade han inte själv trott på. Men otroliga saker inträffar än i våra dar, minsann! Hammenhögs RK - sa han 1969 - är idag en av de mest välkända klubbarna i landet, som gjort den ena förnämliga insatsen efter den andra.

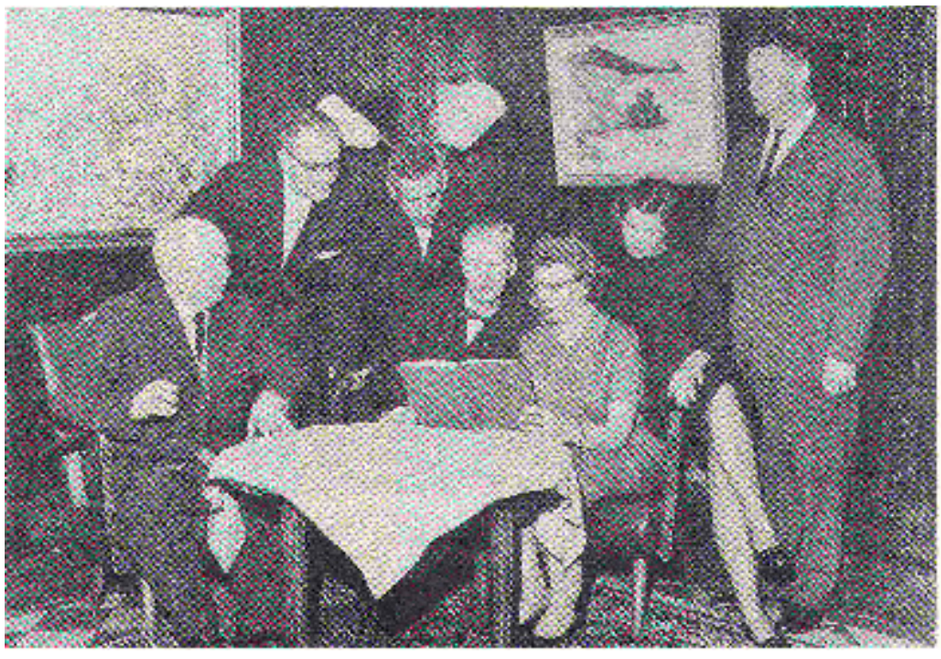

Fr. v. Per A rv idsso n , Joseph Sjöholm, Carl-Albert Davidson, Stig Petterson, Ulla Davidson, fru Eriksson och Birger Eriksson.

Charterfesten den 17 okt 1959

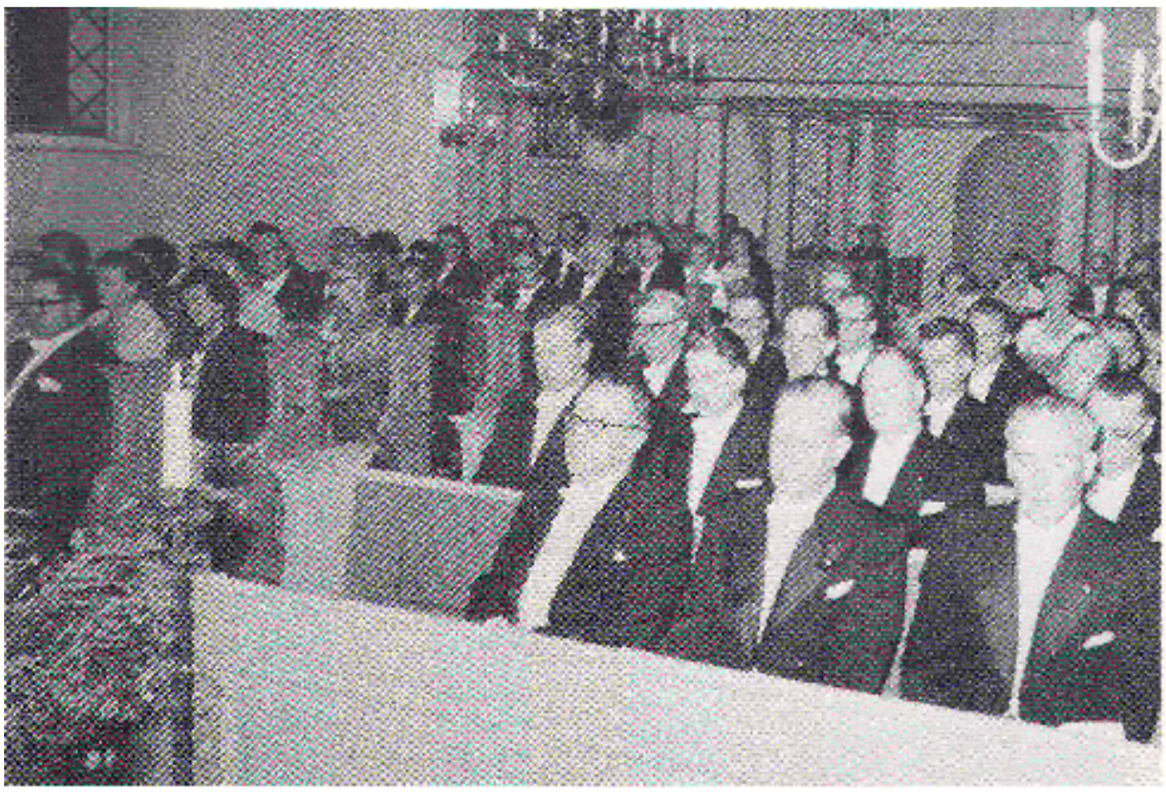

Från charterhögtidligheten i kyrkan.

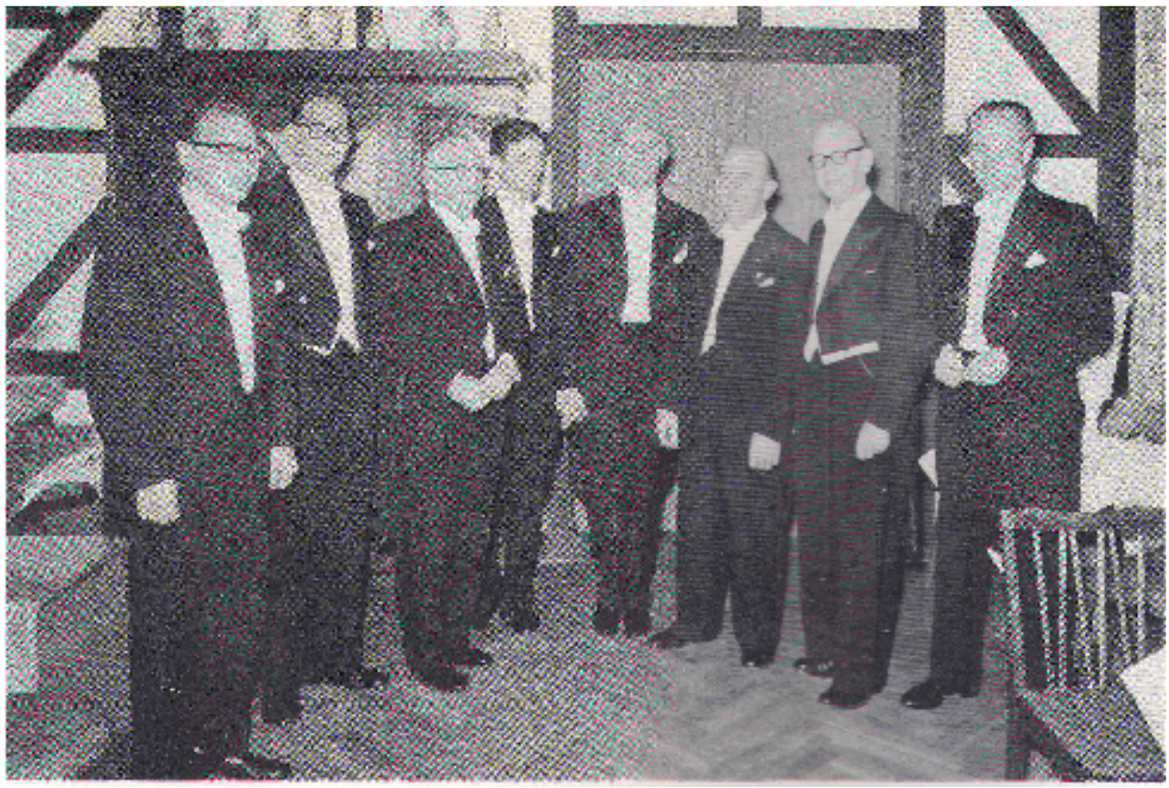

Guvernör Sture L Ohlsson, president Carl-Johan Do/by samt representanter från andra klubbar vid charterfesten 1959.

Från charterfesten 1959.

Presidenter 1959-85

Carl-Johan Dolby
1959/60

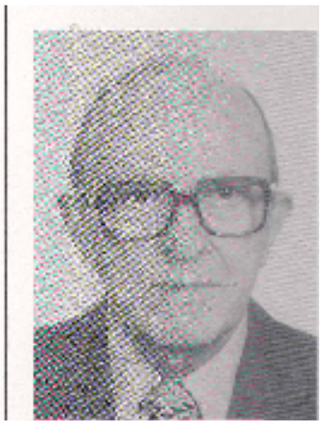

Gunnar Larsson
1960/61

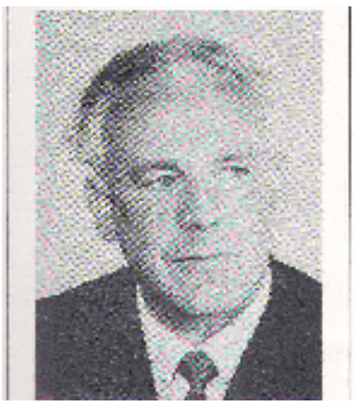

Gösta Carlsson
1961/62

Emil Johansson
1962/63

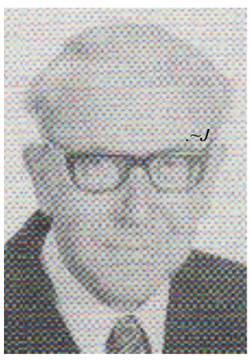

Joseph Sjöholm
1963/64

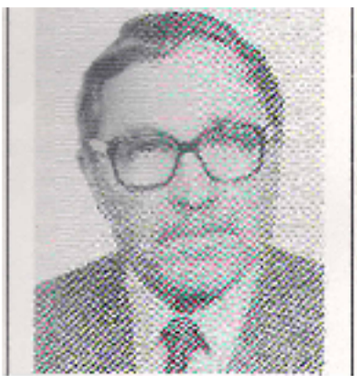

Sture Nilsson
1964/65

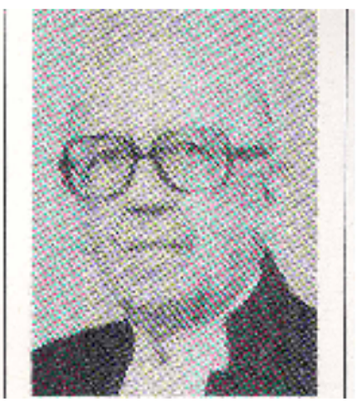

Per-Dane Rosen
1965/66

Theodor Tufvesson
1966/67

Arne Bodin
1967/68

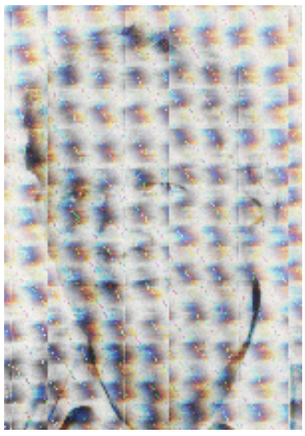

Gunnar Akesson
1968/69

Gunnar Löfvendahl
1969/70

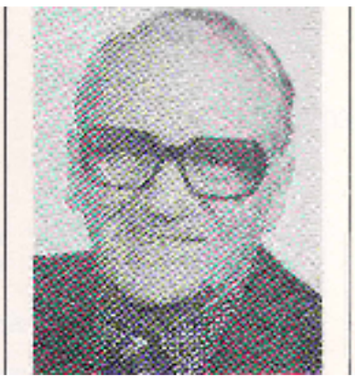

Georg Olsson
1970/71

Hugo Nilsson
1971/72

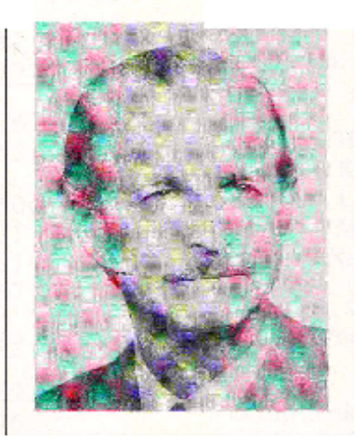

Curt Oscarson
1972/73

Olle Alblad
1973/74

Tage Mortensen
1974/75

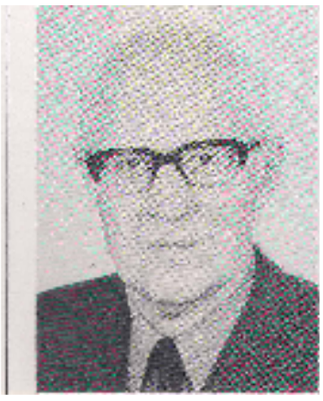

Nils Brunestam
1975/76

Nils Bengtsson
1976/77

Rune Karlsson
1977/78

Lennart Jeppsson
1978/79

Folke Olsson
1979/80

Kjell Nilsson
1980/81

Helge Hjalmar
1981/82

Ake Andersson
1982/83

Bengt Silvervik
1983/84

Bengt Wärleus
1984/85

Medlemmar i Hammenhögs Rotaryklubb 1959-1984

Alblad, Olle	1959
Andersson, Jerry	1980
Andersson, Åke	1969
Arvidsson, Ulf	1977
Bengtsson, Nils	1959-63,65
Bernhoff, Helge	1976
Blom, Bertil	1961 1959-60
Blomqvist, Stig	1959-70
Bodin, Arne	död 1970-07-28
Brunestam, Nils	1965
Carlsson, Sten	1972
Carlsson, Gösta	1959
Christensen, Henrik	1969
Dolby, Carl-Johan	1959
Ehrnfeldt, Olle	1982
Ericsson, Artur	1959-76
Eriksson, Uno	(1954) 1965-71 1973-76
Falkenstam, Curt	1981
Ferngard, Eric	1959-79
Gertsnäs, Ingmar	1976
Green, Gösta	1962-74,80
Hermansson, Bo	- 1980-
Hjalmar, Helge	1971
Håkansson, Bo	1981
Håkansson, Sture	1967
Ivarsson, Nils Gunnar	1959-67
Jarlbring, Håkan J	1962-69
eppsson, Anders	1976 1959
Jeppsson, Lennart J	1959-81
ohansson, Emil	1975-79
Johansson, Sven	1963-78
Karlsson, Rune	
Larsson, Bengt	1972-75 1977-78
Larsson, Einar	1963 -64
Larsson, Gunnar	1959-67
Larsson, Lars G	1961-65
Lassesson, Joel	1961
Lindell, Ragnar	1973
Lundgren, Arvid	1968-78 död 1980-02-24
Lundin, Egon	1967 -72
Lun,dström, Sven-Åke	1959-68 1961
Löfvendahl, Gunnar, Löfvendahl, Tord	1976-81
Mortensen, Tage	1961 -77

1959. = chartermedlem

Melin, Göran	1962-63
Månsson, Sture	1963-70 död 1970-05 -04
N eij, Seved	-1965-
Nilbrink, Åke	1978
Nilsson, Hugo	1959-79 död 1979 -10-03
Nilsson, Kjell Nilsson, Lars Nilsson, Olle	1969 1979 1980
Nilsson, Per-Åke	1967-71
Nilsson, Set-Åke	1979
Nilsson, Sture	(1953) 1959
Nilsson, Sven-Erik	1976-80
Ohlsson, Per-Klemmed	1981
Olesen, Preben Olson, Sven-Otto Olsson, Folke	1980 1964-75 1961-80 död 1980-05-06
Olsson, Georg	1959-78, 80
Olsson, Rudolf	1959-65 död 1965-12-13
Oscarson, Curt	1959-80 död 1980-08-31
Persson, Henry Nelker	1959-61
Persson, Kjell	1980
Persson, Lars-Göran	1967 -69
Persson, Mauritz	(1954) 1973
Pridun, Nestor	1970-72
Renman, Göte Rosen, Per-Dane	1975-82 1959-69 död 1982-11-19
Schiptjenko, Ivan	1959-60
Silvervik, Bengt	1972
Sjöholm, Alf	196
Sjöholm, Joseph	7
Solli, Edvard	1959
Stenkula, Gösta	1983-84 1968-77 död 1981-07-24
Torstensson, Lars-Erik	1970-75
Thrane-Rasmussen, Willy	'1959-74 död 1974-05-31
Thuresson, Bertil	1974
Thörn, Rune	1979
Tufvesson, Theodor	1961-81 död 1983-08-27
Wärleus, Bengt	1973
Zederfeldt, Olle	1959-61
Åkesson, Gunnar	1959
Åkesson, Lars	1981
Åström, Stellan	1966-68

Internationella utblickar

Det internationella arbetet framstår som en "huvudaveny" inom Rotary åtminstone i nordiska klubbar. Så har det varit i vår klubb också. Under årens lopp hare det förekommit åtskilliga aktiviteter som syftat till att bygga broar av vänskap och förståelse mellan länder och folk.

Redan i maj 1959 åtog sig klubben att bli huvudman i Hammenhögs vänskapsförbindelse med Oakland i Nebraska. I juli det året ordnades den första Oakland-dagen med besök av bl a USA:s ambassadör i Köpenhamn, Val Petersen bördig från Oakland. Under de följande åren blev det fler sådana dagar och dessutom skedde ett besöksutbyte. Flera hammenhögare var över och besökte den lilla staden i USA.

På sommaren 1961 skaffade vi oss ett fadderbarn i Österrike. Det var en pojke som hette Erwin Poschinger och som vistades i den förnämliga organisation som hette SOS-barnbyarna och som skapats av dr Hermann Gmeiner. Under 5 a 6 år betalades ca 1.000 kr per år och åtminstone varje jul fick vi en julhälsning och ett tack från den lille grabben.

Han var ungefär jämnårig med klubben och är alltså nu stora karlen. Vad kan det ha blivit av honom?

På hösten 1961 föddes vår U-fond, men därom berättas på annan plats. Här skall bara nämnas att vi gjorde en bildpresentation av stipendiaternas utbildning till convention i Nice 1967. 1968 fick klubben en unik utmärkelse för detta rotaryinitiativ, nämligen "Paul P Harris Reward".

I augusti 1962 sände vi iväg vår förste utbytesstipendiat till USA. Det blev en lång följd av utbyten under åren och de redovisas på nästa sida.

Någon gång i mitten av 60-talet startade vårt vänskapsutbyte med rotaryklubben i Vordingborg. Det var Tage Mortensen - själv en son av denna gamla förnämliga stad - som tog initiativet, och många har mötena blivit genom åren. Många av oss har glada minnen från dessa möten, som alltfort fortsätter.

1965 startade Rotary International ett "district to district -projekt" och vårt distrikt blev parat med ett distrikt i Peru. I samband därmed gjorde Carl-Johan en smalfilm på inte mindre än 80 min, som gav svep från bygden och som skildrade klubbmedlemmarna i deras arbete. Den skickades till Ferenafe RK i Peru. Aret därpå fick vi en film från deras klubb.

Ett par år senare hade vi ett utbyte av ljudband med Watt on RC i England.

Klubben har vid åtskilliga tillfällen varit värd för deltagare i gruppstudieutbyte med USA. Det första var i maj 1966 då en grupp från Washington state och Vancouver besökte oss.

1970 var Gunnar Akesson gruppledare för ett sådant utbyte i Wisconsin, och att det var ett hårt jobb intygar han. (Se även under "Tillbakablick".)

Ett la-tal hästplogar skickade vi vid ett tillfälle till Indien. De kom fram men huruvida deras oxar orkade dra dem har mig veterligen aldrig meddelats.

En 'orgel förmedlades till en nybyggd kyrka i Kenya genom stipendiaten Manasse Samsons försorg. Orgeln fastnade av någon anledning i hamnstaden Mombasa, och om jag minns rätt så fick Carl-J ohan personligen resa ner och se till att den kom vidare.

Språkkurserna 1968 och 1969 borde egentligen få ett långt kapitel, men jag skall försöka fatta mig kort. Meningen var att de nyhitkomna utbytesstudenterna från Amerika skulle få en grundläggande introduktion i det svenska språket under en l4-dagarsperiod. Klubben ställde helhjärtat upp i den omfattande organisation som detta förde med sig: Värdar för 86 resp 98 ungdomar skulle anskaffas, lärare engageras, fritidssysselsättning ordnas och mycket, mycket annat. Men det gick fint i lås, inte minst beroende på att hela bygden ställde upp.

Några ord om vårt förhållande till Rotary Foundation får avsluta dessa internationella utblickar: Vår inbetalning till denna mycket betydelsefulla stiftelse gick mycket trögt i böljan - vi uppnådde 100 % först 1964/65 och 200 % 1973. (la dollar per medlem = 100 %).

En förklaring och i viss mån en ursäkt ligger i de stora expenser som klubben hade för sin egefi.-,U-fond och andra engagemang under just denna period. Ett snabbt överslag ger vid handen att de direkta utläggen för dessa klubbaktiviteter var ca 100 dollar per medlem. Nå, inbetalningarna till Rotaryfonden har gått snabbare de senare åren, och vi har i dag uppnått 900 %.

U **tbytesstuden ter**

	Från klubben	Till klubben
1962-63	Björn Ask, Skillinge	
1966-67	Lena Hansson, Blästorp	Joan Ellen Tilly, Pennsylvania
1967-68	Christina Thörnqvist, Hammenhög Birgitta Tufvesson, Löderup	Nannette Mosley, West Virginia
1969-70	Ingmar Olsson, Borrby	Margery Hill, Pennsylvania
1970-71	Kerstin Persson, Stiby	David McCuhe, Pennsylvania
1971-72	Carin Lundin, Hammenhög	Betsy Wolfenden, Ohio
1972-73	Måns Lundho1m, Borrby	David Larsen, New Yersey
1973-74	Lena Olson, Hammenhög (Till Australien)	
1974-75		Jennifer Stiller, Australien Cindy
1975-76	Christer Thörnqvist, Hammenhög Kerstin Månsson, Löderup Caroline	Evans, Ohio Clayton Visek, New York Carol
1976-77	Bengtsson, Hammenhög Rolf Persson, Tommarp	Bishhoff, Minnesonta Lori Ott, Ohio
1978-79	Caroline Jönsson, Borrby	Kathrine Grathwol, Minnesota
1979-80	Karin Staffansson, Skillinge Catharina Bengtsson, Hammenhög	Jennifer Logan, Ontario, Canada Sara Flora, Indiana
1980-81	Håkan Joelsson, Skillinge	
1981-82	Ann-Kristin Hermansson, Borrby	Sharon Nichlas, Ontario, Canada
1982-83	Ola Nilbrink, Hammenhög	Kathy Brust, lowa
1983-84	Björn Arvidsson, Simrishamn Carina Hermansson, Borrby	Kate Denton, Colorado Bettina Jacobsen, Ontario, Canada

Olle Nilsson, Hammenhög, fick 1967 Rotary-stiftelsens stipendium för teknisk utbildning. Han studerade lantbruk under ett år i Californien. Efter hemkomsten blev han en ovärderlig hjälpreda vid språkkurserna 1968 och 1969. Han är numera en uppskattad medlem av klubben.

Åtskilliga av våra ungdomar har haft förmånen att genom Rotarys förmedling göra kortare utbytesbesök i andra länder som England, Frankrike och USA.

Det är i sanning inga överord när man talar om att Rotary bygger broar av vänskap och förståelse mellan länder och folk.

Bilder från språkseminariet 1968

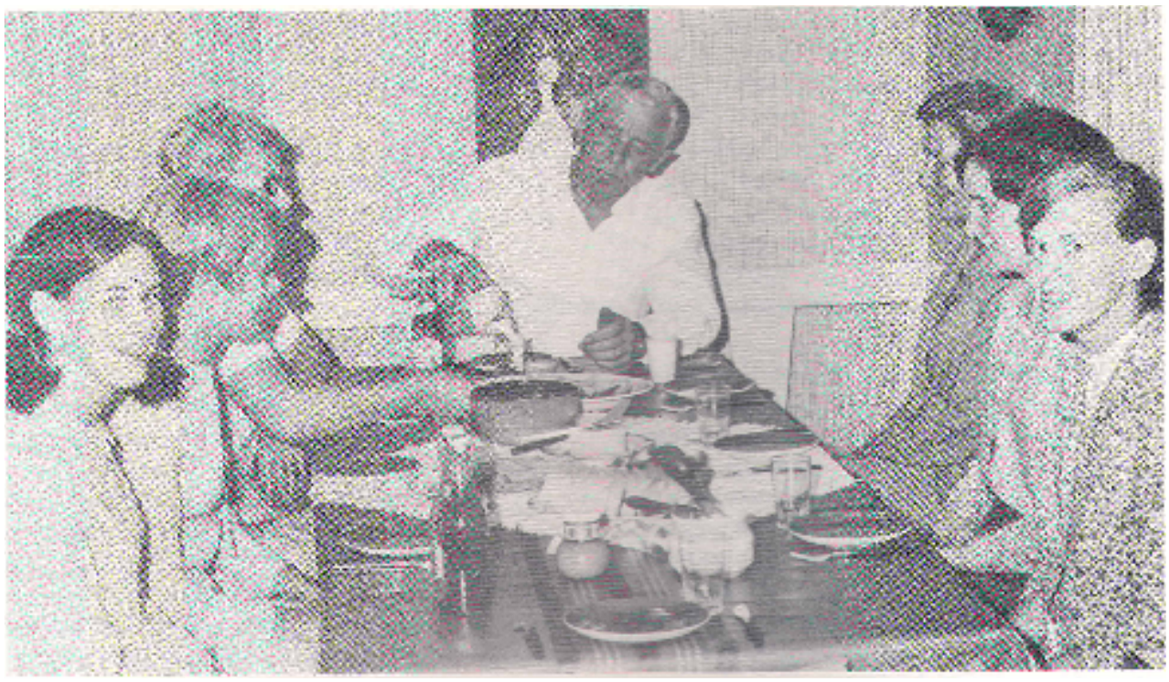

Rotaryklubbens U-fond

När FN:s generalsekreterare, Dag Hammarskjöld, under en resa som medlare i Kongokrisen förolyckades vid N dola år 1961, väcktes iden att i vår klubb instifta en fond med namnet "Dag Hammarskjölds Minnesfond", i vardagslag kallad U-fonden.

Ändamålet med fonden har preciserats i dess stadgar: Att finna ungdomar i olika utvecklingsländer och låta dem komma till Österlen för att under 1-2 år få en grundläggande jordbruksutbildning vid lantbruksskolan i Hammenhög och sedan skaffa sig vidare praktik och erfarenhet vid lantbruk och jordbrukskooperationens olika branscher. Avsikten är sedan att de skall kunna omsätta sina lärdomar och erfarenheter i praktiskt arbete i sitt eget hemland.

Under årens lopp har det blivit sju unga män som genom bidrag från fonden har kunna fullfölja denna utbildning och sedan återvända till sitt respektive hemland, där de nu arbetar:

Paul Okudzeto, Ghana	1964-65
Narasimha Rao, Indien	1965-68
Jith Chako, Indien	1966-75
Mohammed Hellaouis, Tunisien	1967 -69
Manasse Samson, Kenya	1968-70
Ramesh Shemoy, Indien	1968-70
Prabhakar Prabhu, Indien	1970-71

Alla skötte sina studier bra och fick en grund lig inblick i svenskt jordbruk och föreningsrörelse. De fick många vänner här och många kontakter uppehålles fortfarande, inte minst genom Carl Dolby. Som rektor för lantbruksskolan var han huvudansvarig för genomförandet av projekten och han har uppehållit en livlig brevväxling med ungdomarna.

En av våra första stipendiater var sålunda Narasimha Rao från Bangalore i södra Indien, och han framstår som ett gott exempel på hur det utvecklades för en stipendiat.

Narasimha kom till Sverige den 5 oktober 1965 med m/s Kyoto. Ostindiska kompaniet hade generöst bjudit på resan mot att han utförde vissa arbetsuppgifter under resan. Valet av Narasimha hade skett genom medverkan av Udipi Rotaryklubb. Han praktiserade först vid skoljordbruket och lärde under den tiden att tala en relativt god svenska. Han genomgick sedan med goda betyg grundkursen och en specialkurs vid skolan innan han började sin praktik vid olika företag.

I brev på god svenska har Narasimha hållit oss underrättade om sina öden efter återvändandet till Indien. Han fick först plats vid Syndicate Bank i hemstaten Kerala, och fick där handlägga låneärenden till jordbrukare. Ar 1973 fick han en befattning vid bankens huvudkontor i Manipal och bosatte sig i Udipi, 9 km därifrån. I brev från 1977 fick vi veta att han avancerat till chef för "lantbruksfinansieringsavdelningen" vid banken i Delhi. Det är en centralbank för sju delstater i Indien.

Narasimha är sedan några år gift - hans hustru heter Shanthi, och de har tre flickor, som alla går i skola. Hustrun Sh anti är lärare vid en grundskola i närheten av deras bostad strax utanför Delhi. Narasimha har också köpt en bit jord 8 km från bostaden och där föder han upp broilers, 5.000 st åt gången, samt odlar' blommor som rosor, gladiolus och chrysantemum, som säljs i staden. Det finns en brunn pågården som är femtio meter djup och som ger tillräckligt med vatten för grödornas bevattning. Narasimha planerar att bygga en modern bostad på gården och flytta dit med sin familj.

I sina brev nämner Narasimha alltid med glädje de år han fick vara i Hammenhög och betonar den nytta han haft av utbildningen här.

Hammenhögs Rotaryklubb har sått några frön i olika delar av vår värld, och dessa frön har visat sig ha god växtkraft. Ungdomarna är nu verksamma till gagn för sitt land.

Nils Bengtsson

Carl-Johan *Dolby tillsammans med Narasimha Rao och Jith Chako vid Lantbruksskolan* 1967.

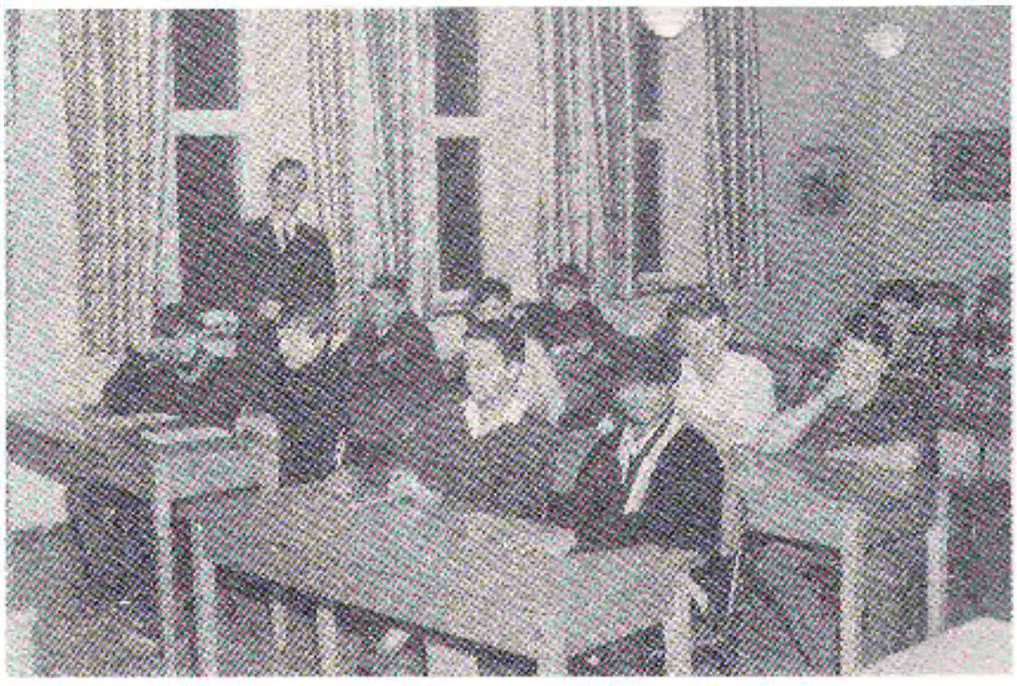

Narasimha Rao och Jith Chako med kamrater vid skolan. . Lärare är Nils Bengtsson.

ROTARYSTANDAR

.Hammenhögs **Rotaryklubb maj 1984**

(:)

Share Rotary

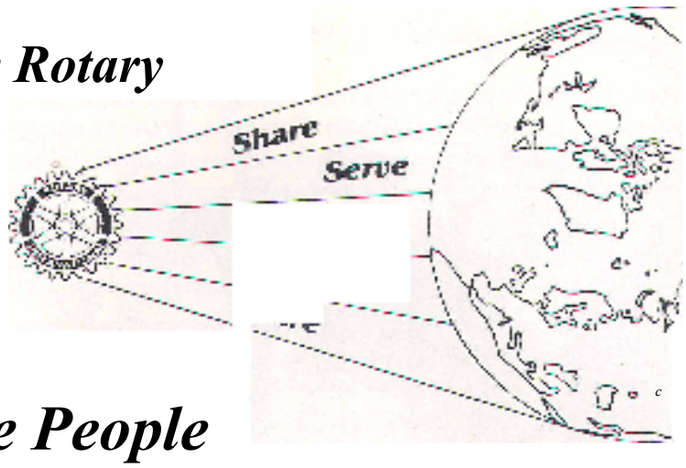

Serve People

Rotary International Theme for 1983-84

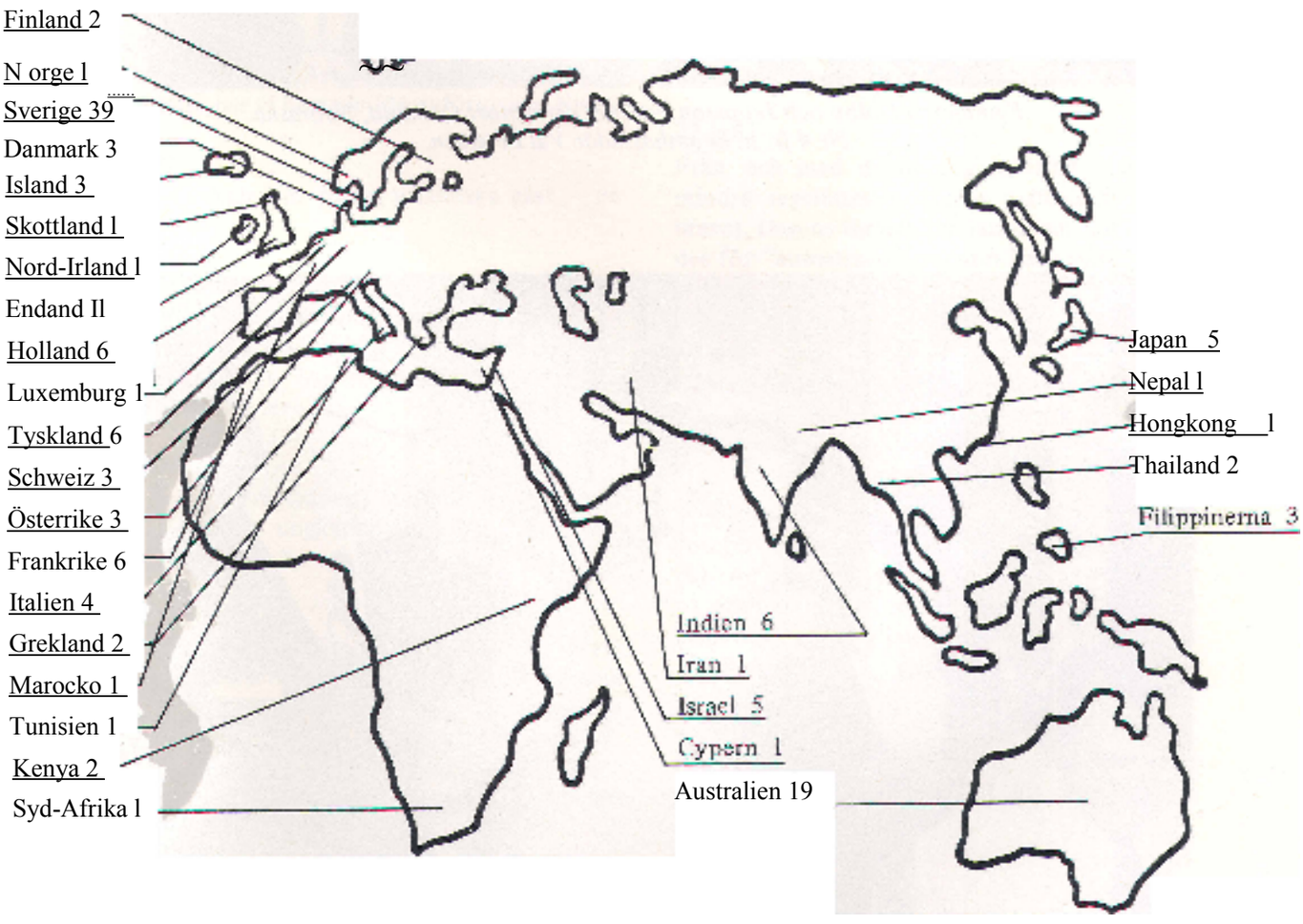

Q

Familjerna Dolby och Jeppson besöker vår vänort Oakland, Nebraska. Nr 4 fr. h. är ambassadör Val Petersen.

Celebert besök i klubben - Tollarparn och Sonja Stjernquist.

En tillbakablick

I skrivande stund har signaturen läst igenom 1236 veckobrev för att skaffa underlag till en resume av vad sig i klubben tilldragit haver. De mera seriösa sakerna har lämnats.därhän i detta sammanhang, och jag har i stället försökt att ta till vara klubbarbetets angenämare sidor och de tilldragelser som satt sin alldeles speciella prägel på klubben. Atmosfären av trivsel och glädje avspeglas med all tydlighet i att klubbmedlemmarnas närvaro nästan utan undantag alltid har funnits med på distriktets tio i topp-lista.

Skall man döma av veckobreven så har antalet roliga historier minskat med åren. Det kan naturligtvis bero på sekreterarenas större urskillningsförmåga, men det kan också bero på att vi blivit äldre och allvarligare. Klubbmedlemmarnas genomsnittsålder har faktiskt ökat med 20 år från 1959 till 1984!

23 mars 1959
Det var då det började, men det berättas det om på annat ställe.

20 april
Klubbens första knaggliga hurra utbringades för födelsedagsbarnet Arne Bodin. Det gick genast lite bättre när vi hurrade för nyförlovade Nisse.

25 maj
Klubben hade sin första utländska gäst - en holländare.

l juni
För första gången hade vi våra damer med i klubben. Ingrid Alblad tackade klubben för att damerna numera har lediga måndagkvällar och utbringade ett leve.

29 juni
Carl-Johan berättade att han.varit och gift bort Nisse. Antalet ungkarlar i klubben minskade därmed med 25 %.

6 juli
Tydligen var det Emil Johansson som så att säga införde historieberättandet i klubben denna dag. Han talade i sin egenskap av taxeringsnämndens ordf. och berättade, att första gången han deklarerade - efter genomgångna kurser så lyckades han öka skatten på hemmagården med 250 %!

13 juli
Per-Dane talar ego, och vi får veta att han (och andra prästmän) arbetar icke enbart på söndagarna. Vid den efterföljande frågestunden tror Hugo, att det skulle komma flera kyrkobesökare, om det anskaffas bekvämare sittplatser.

20 juli
Olle Zederfeldt gav oss följande historia: Förr i tiden fanns det likhet mellan en bankman och en krokodil. På dagen vilade de på banken, men på kvällen uppsökte de fuktigare ställen. (Han var angelägen att påpeka att det inte gällde numera.)

27 juli
Från och med denna dag infördes mer eller mindre regelbundet dagens historia i veckobrevet. Dagens var den om lärarinnan som kallades för "autostradan" - hon hade inga kurvor så långt ögat kunde se.

10 aug
Gösta Stenkula gör sitt första besök i klubben. Han hann med över 50 gästbesök innan han 1968 blev medlem i klubben.

24 aug
Joseph berättar, att han en gång bedövat en patient (manlig), så att skäggväxten upphörde på ena kinden. Patienten återkom efter några dagar och ville bli bedövad på den andra sidan också.

21 sept
"I fortsättningen slopas kaffe och kakor. Det blir mat eller kaffe complet allt efter önskan. Åtminstone på prov!"

28 sept
Vik. klubbmästaren Lennart (namnsdagsbarn) slog på stort och bjöd på vin.

17 okt
Vi avhåller vår charterfest. Flera av oss (även damerna) har egna ljusa minnen från denna dag.

19 okt
Eftersnack till charterfesten och Willy konstaterar: "Det är väl inte svårt att vara rolig, när man har sin fru i Amerika. "

4 jan 1960
Vi hade besök av kantor Fritz, och han bildade naturligtvis genast en sångkör. Efter körens framträdande var Olle mycket förvånad: "Hur kunde ni? Ni hade ju inte druckit någonting!"

18jan
Tack vare Lennart stod vårt standar för första gången på bordet. Presidenten lovade att bjuda på cigarr varje gång vi var 100 %-iga.

14 mars
Diskuterades befolkningsproblemoch av någon anledning gled samtalet in på Kålle och Ada.

4 april
Georg Olsson överräckte ett i silium gjutet rotaryhjul att uppsättas utanför Gästis. (Det blev ytterligare ett senare - utanför Mälarhusens entre.)

25 april
Guvernörsbesök i klubben. Georg sjöng till luta. Och vi konstaterar att det gör han alldeles för sällan.

9 maj
Vi hade besök av polisass. Sundmyr, som talade om polisens svåra uppgifter -- speciellt på Österlen, där lagen inte alls tillämpas. Det nämndes sådana brott, som att skolstyrelsens ordf. cyklar på trottoarerna och att utskänkningstillstånd och vapenlicenser är okända begrepp.

13 juni
För första gången träffas vi på Mälarhusen, och för andra gången (om vi borträknar charterfesten) hade vi damerna med. "Mälarhusens sanddyner lyste intensivt vita mot det mörknande, blådisiga havet, och med en suck konstaterade min romantiska bordsdam, att himmel och hav blev ett."

2 7 juni
Carl-Johan lämnar över presidentklubban till Gunnar Larsson. Det första rotaryåret är därmed till ända.

25 juli
Olle Alblad talade äver ämnet "Håll dej till de' du ska." Vilket han inte hade gjort - han höll en aning till höger och missade en topplacering i riksskyttet. Som plåster på såret hade han senare erövrat ett guldmärke på Gröna Lund.

26 sept
Bodin bläddrar i lagboken, och vi fick bl a veta att giftermålsbalken innehåller anvisningar om hur man kan synda utan straffpåföljd. I samma balk lär också påstås, att en begagnad vara har lägre värde (även om varan befinner sig i gott stånd), varav följer, att en kvinna kan begära skadestånd om en trolovning bryts av den manliga parten.

Jan 1961
Vid ett möte hade vi för första gången 100 %-ig närvaro. Januari är tydligen en bra månad för det upprepades i januari nästa år. I februari brukar näIyarOn sjunka igen, inte minst beroende på att Eric och Georg brukar åka till Vål ådalen på skidsemester då. (Med efterföljande sängliggande.)

Juli
Vi skaffar oss ett fadderbarn i Österrike.

25 sept
Carl-J ohan och Arne framlägger ett förslag om bildande aven U-fond.

Aug 1962
Vi sänder vår förste utbytesstipendiat till USA. Han hette Björn Ask och var från Skillinge.

Mars 1963
Sture Nilsson blivet. med. doktor, vilket naturligtvis ger anledning till en del festande. Dessutom hade vi så att säga fått papper på att vi har intelligenta medlemmar i klubben. (Till yttermera visso följer Gösta Carlsson efter 1966 och ger klubben mera akademisk ära /era/.)

Juni 1963

Riksdagsman Einar Larsson blir medlem i klubben. Han blev dock inte så gammal här. Malicen vill göra det till, att han inte trivdes så väl beroende på att hans tal inte fick göras lika långa som i riksdagen. Några år senare kåserade han i vår klubb och tillstod då: "Egentligen är det inte så svårt att vara riksdagsman - det svåra är att komma in i riksdagen".

Okt 1963
Olle Alblad försöker att introducera surströmmingen som en "aromatisk" tradition i klubben. Närvaron sjönk katastrofalt.

16 mars 1964
Vi firade vårt 5-årsjubileum under pomp och festivitas. Fadderklubben Simrishamn var väl representerad.

25 maj 1964
Vi har besök av Torsten Tegner, som bl a berättar att han funnit en ny vit fläck på kartan Hammenhög. (TT:s vita fläck antog en annan färg under kvällens lopp.)

8 mars 1965
Curt fyller år. Hugo hyllar och berättar dramatiskt om det svåra snöovädret den 8 mars 1928 och besvärligheterna med att hålla vägen till BB klar för Cuttes mamma. Curt tackar för hyllningen men erinrar försynt om att han är född 1923.

1 juli 1965
Klubben har 35 medlemmar. 100 % i Rotary Foundation.

2 aug 1965
Olle hade träffat en beklagansvärd bilköpare: "Jag köpte bilen i befintligt skick, men det var den min liv och kniv inte."

13 dec 1965
Firade vi för första gången Lucia i klubben, och därmed inledde Ingrid Alblad och hennes unglottor en fin tradition som blivit mycket uppskattad. Med oförliknelig spänst siktar Ingrid på 20-årsjubileum i år, men flickorna har fått bytas ut nästan varje år. .

Våren 1966
Vid världskongressen i Denver fick klubben mottaga utmärkelsen "Paul P. Harris Reward" för det bästa klubbinitiativet = U-fonden.

4 juli 1966
För tredje gången har klubben 1 00 %-ig närvaro. (Tänka sig, mitt i sommaren!)

23 jan 1967
Öltest ordnas i klubben. Expertgruppen fick 13,33 poäng och slog därmed de s k tipparna som hade 13 p.

3 juni 1967
Carl-Johan valdes enhälligt av nomineringskommitten till distriktsguvernör för 1968/69. Klubben var beredd på större uppgifter!

1 april 1968
Hugo meddelar att han de närmaste dagarna skall vara värd för en U-landsrådgivare som vill studera förhållandena i Hammenhög. Redan första dagen skickar han emellertid honom till slakteriet i Torneiilla.

Aug 1968
Klubben ordnar ett l4-dagars språkseminarium för 86 st nyanlända amerikanska utbytesstudenter.

Sept 1968
Klubben ordnar "leadership forum" för distriktet.

20 jan 1969
"Tvillingarnas" födelsedag firades med ärtsoppa och punsch, och det har blivit en tradition genom åren. Jag ser också att vindrickandet redan nu har antagit "stadgade" former - d v s att man alltid hittade på någon anledning till att någon skulle bjuda på vin.

Maj 1969
Klubben står som värd för distriktskonferensen.

Aug 1969
Klubben ordnar sitt andra språkseminarium 5-17/8. Denna gång var det 98 amerikanska ungdomar och vid avskedsfesten på Mälarhusen var vi 324 deltagare!

17 okt 1969
Klubben firar sitt 10-årsjubileum. Sture L Ohlsson - guvernör 1959 och då överlämnare av vårt charterbrev - talade. Han erinrade om vad han sagt för 10 år sedan, att även en liten klubb kan göra stora insatser för Rotaryoch att det t o m kunde hända att en guvernor kunde komma därifrån. "Nu är Hammenhögs RK en av de mest kända i landet!"

Okt 1969
Föredrag av Sven Ljung, Jordbrukarnas Försäkringsbolag: En nybliven änka säger upp svinförsäkringen: "Sedan min man dog har vi inte haft ett enda svin i huset".

10 nov 1969
Gåsagille på Mälarhusen och Nils Brunestam kommenterar: "När en eder gås ska man va två - den som eder, o så gåsen".

1 juni 1970
Gunnar har återvänt från sin uppgift som GSE-1eader i Wisconsin. Facit: 58 dagar, 58 cocktail

parties, 24 rotarymöten, 19 standar, 300 miles fotvandring genom industrier, skolor m m.

17 aug 1970
President Georg inför begreppet "ta-med-frun-kvällar", Stor tillslutning.

22 mars 1971
Helge Hjalmar pratar ego: När han startade i Hammenhög 1941 tog han 17:50 kr/st för dubbelkopplade fönster! Vad kostar de nu?

21 aug 1971
Vi gästades av Walde Bengtsson, som bl a berättade att Sveriges Radio hade skickat honom till en talpedagog. Som bekant blev det utan resultat. Vid ett senare tillfälle avslöjade han, att hans trygga skånska fonetiskt är släkt med swahili. (I Stockholm tror man att det är kinesiska.)
Det är svamp tid nu. Alla svampar går att äta, men somliga dör man av!

24 jan 1972
Lagman Lars Ahlund berättar från sin tid i Etiopien bl a: Kejsaren är en framstegsvänlig person och hade anskaffat en elektrisk stol från Amerika med vilken mera prominenta personer avrättades - andra hängdes i stillhet.

13 maj 1972
Vi besöker vår vänklubb Vordingborg och lär oss bl a: Diplomati är att be någon dra åt helvete på ett sådant sätt att resenären gläder sig åt resan.

30 okt 1972
Bengt Larsson håller egoföredrag och avslöjar att han har ett göteborgskt förflutet. Det var sålunda helt naturligt att det blev en Kållehistoria: Kålle vid Osborns begravning: "Du Osborn, du har alltid varit en livad lax, och nu är du gravad".

15 jan 1973
Olle påstår, att om man träffar någon som tycker att hösten är en angenäm årstid, så kan man vara övertygad om att han är i gummistövelbranschen.

1 juli 1973
Vi var nu 41 medlemmar i klubben och hade sålunda praktiskt taget fördubblats sedan starten. I Rotary Foundation var vi nu 200 %-iga.

14 okt 1974
Vi firar klubbens 15-årsjubileum. Nils Brunestam håller tal till kvinnan och berättar att det finns fyra slags kärlek, varav han hade erfarenhet av de tre! Vid ett senare tillfälle anförtrodde han klubbmedlemmarna att han en gång hade övernattat på en f d bordell i Hamburg. Tillsammans med sin fru.

21 okt 1974
Olle rapporterar från årets älgjakt: Två älgar hade nedlagts – en med bil och en med bössa!

24 mars 1975
Diskuterade bildande av en Inner-Wheel klubb i Hammenhög. Nästa år var den ett faktum och chareterfesten avhölls den 23 okt 1976.

Det är väl nu som skrivaren plötsligt upptäcker att det börjar bli mycket tunnsått med historier i veckobreven. Har klubben fått en allvarlig prägel? Man hittar notat om ”humoristiska anförande” eller att ”klubben gladdes åt en rolig historia”, men det roliga har aldrig kommit på pränt. Och kanske det var bäst så.

Det finns annat att glädjas åt i veckobreven. Den goda närvaron är ett sådant glädjeämne som ständigt återkommer och som nästan utan undantag alltid för oss upp på tio-i-topplistan i guvernörens månadsbrev. Den goda närvaron skvallrar om att vi trivs i klubben. 100-tals gäster varje år tycks också uppleva klubben som trivsam, för de återvänder.

Sången sätter sin prägel på våra möten och Lennart Jeppsson försitter inte en chans att hitta på variationer till "Helan går. . ." Och vinglaser står numera aldrig tomma!

Kunskapen förmedlas till klubbmedlemmarna genom en rad av utomordentliga föredrag, som ibland ger upphov till heta och långvariga diskussioner - men vi har ju hela måndagskvällen påoss. "Är Rotary provinsbyns maffia?" var ett sådant ämne som föranledde långsittning. Svaret på frågan är fortfarande fördolt!

Men 1981 händer något som ger en helt ny dimension på historieberättandet i klubben i och med att Per-Klemmed Ohlsson blir medlem. Denne djuphavsseglare från de stora skogarna i Göinge flyttar in ljugarbänken som ett högsäte i klubben och han har dessutom den goda smaken att själv skriva ner sina mer eller mindre sannfärdiga - men i allmänhet trovärdiga - historier. Det har i allra högsta grad underlättat återgivandet av följande:

Uteseglaren Marty Johnson, vilken i tidiga tonår lämnade sin österlenska hembygd som Mårten Jönsson, har återvänt till fosterjorden, något överårig med hänsyn till värnpliktens fullgörande. Kungl. Flottan kan därför ej korpma ifråga. Visserligen har den gode Mårten under sin bortovaro också hunnit med ett längre gästspel i Främlingslegionen, men erfarenheterna därifrån anses inte vara tillräckliga för eventuella svenska behov. Så det blir inkallelse till regementet i Ystad.

Där tjänstgör en löjtnant av adlig börd, ende sonen i familjen trots faderns ihärdiga försök att rep'roducera sig ytterligare. Löjtnantens kamrater lägger märke till den otroliga likheten mellan löjtnanten och sagde Mårten. Löjtnanten tror sig ana ett visst sammanhang och får för sig att han skall chikanera Mårten. Den senare har inte alltid visat honom den rätta vördnaden vid klackvändningsövningarna.

Så en dag, när löjtnanten är omgiven av ett antal officerskamrater, som han vill imponera på, kallar han Mårten till sig. Följande samtal utspinner sig:

"Det sägs att soldaten är väldigt lik mig. Har soldatens moder möjligen haft anställning hemma på slottet?"

"Nä, löjtnant, men far har vatt kusk där!"

Vi ser fram mot fler sådan historier som kan berika våra möten - och nästa jubileumsskrift år 2009!

G Å*kesson*